

vale hanc
p. 50 b.

Epistola cuiusdam amici ad ~~Amicum~~

227
205
Amicum

XXVI Iunii 1548

Wimari.

De Clementia Caesaris et de paterna
Voluntate erga Germaniam patriam
quam amantissimam ut in omnibus
suis scriptis palam adulatur.

S. Mihi de Caesaris Clementia scribis, quam nec
nos hic nec audimus, nec videmus, sed forsitan
ipsa est invisibilis et impalpabilis sub aëre Tyrr
rannide abscondita, quam quotidie sumptis magis
ac magis sentimus et palpamus. Quamvis
pro maiori sua parte adhuc abscondita luce, quod
sane suis meditationibus dissimulata opinor videtur,
simulata et dissimulata exegit. Quod si
Clementiam putas, quod innotuit Imperij sui,
ipsum nullo minus infamatum, propter solam
sua inobedientiam, quam erga tantum Rehi
gionis, nominare non potest, bannire,
Etsi tam quocumque modo nominare possit, in
no nomen nec vocatum, nec appellatum, nec
audium, nihil minus consistit, sed a Diva,
leges, consuetudine & Romanis imperij ipsum

damnit. Clementissimus Caesar, & mox reddi
lullo hominum exercitus est. Et quamquam nihil
gis fecit, sed opimum illum Principem solitum
a suis equitibus inopi fuga desertum, in campo
cepit, & adhuc captivum tenet, ipsiusque suis terris
& provinciis spoliatis atque sua dignitate cum
privatis & captivitate sig. solvere eodem de
re. magna illa Caesaria Clementia, quam
vultus Tyrannidem & summa insolentiam
a seculis de ardentibus dixeris, precipit in talem
tantam personam innocentissimam. Insuper
dum oportet esse inobedientiam, quid iustus, ut
talis peccat movet, summa & maximam
est etiam inobedientiam esse, quam unquam
quam videri posse Marc' Aurei, quod tunc unquam
privatis, quam hoc hinc innocentis Principis
inobedientia est privata. Capis enim illud plerumque
bonis omnibus, heredibus relictis, Hinc vero ad
vultus, vity spoliatis, captivum tenent, et
ad hoc vicia quoque periclitantur, In summa, nihil
reddidit fore mit' exoptari exortum a Clementissimo
Caesare postea. Ideo inquam, Quia peccat
summa & maxima, eam inobedientiam omnium
peccatorum & maximam esse oportet, quia
maxime exoptari de postea. Quid nam est illud

206.
Audi dicam tibi, Principatum universum supra
beliam Principem solentem, mandare & iussu
viri Ioh' Baptisti agnosce voluit, ut si ullo modo
obedire. Hanc inobedientiam Deus mundi facit
ipse, Romano Civis Princeps, fatis fore nullo
pate potest. Ideo hic famit, fuit & insant,
in suis membris, & sequantur, & ipsam obedienciam
apud Lutheranos gladio & igne reparant p'finit,
reliquos oes qui Romano Principi obedienciam
promiserunt, quam unquam impios & malos dicit
peccata deligit, colit, venerat, ac liberat, sineque
p'finitur eis relinquit, Solus ille innocens &
suis viciis Princeps, quod unquam viciis
omnibus suis bonis spoliatis, honore privatis, &
talem ac talem pari regim'is, quod nullis tunc,
adulter, parricida, Invidiosus, parricida, patris publicus
parricidat, propriis religionis blasphemis, unquam
privatis est, Insuper quod unquam est qui omnium
illorum & plurimum viciis viciis est, hic est
summis viciis & dilectis filij, hic resistit
& exaltantur insipit sig & Clementia Caesaris summa,
Et quod plura! Hanc Clementia Caesaris contra
summis viciis insipientem aliquum populum & barbarum

in Germaniam introduxit, ut oia tam partem
et dantesque cum patria sua Charissima ageret
et facere possent, namque quod cum ignis et ferro
Vasorum, et Turcorum Imperatorum cum longis
predam obsequiis, neque liberos introitus alij in
gressum parafaceret, ita ut iam nulla civitas
pro Urbe velibam et sanctam plebsque
et se opponere auctis aut possit. Nam vos reli-
quias civitates suis immunitatibus et privilegiis
prohincia Antonis Caesaris, et hanc quae
innocentissimam civitatem, quae nominem
habet, nominem offendit, nullum vimem
comisit, spoliasset, et nisi se oppulisset alij sui
privilegia, quae ultra multos annos
a Caesaribus habitis defendisset. Et quae mille partem
siam immunitatis velle demonstrari, ne Turco
facilem aditum et ingressum habere possit, tam
dummodo Antonis Caesaris. Ut ex magno
annos ipsam cum tota patria sua Charissima
longis partem partem in Hispaniam et Galiam
provinciam et eodem perpetuam redigere, et
subiugare, Principes quoque Germaniae proprios
servos habere, ne iniqua antiqua iura, privilegia

229 207.
consuetudinem et libertatem Imperij Germaniae
Nationis Caesarum eligere auctis aut possit,
et partem patria Antonis Caesaris, Et quod sumum
et ut oia aliosum dantesque maximum, quod
partem siam Charissimam velle spoliare verbo dei
et cum reges ad abominaciones et idolatrias per-
piscitas ad Romani Antichristi impias traditiones,
Nam illud INTERIM nihil aliud est quam
restitutio papalis, propter quam et hoc bellum
incipit Caesar, ut Germaniam partem siam
et solum Turco, sed et Sarmata in partem ob-
ieter, quod facta sua iam manifeste ostendunt,
et declarant. Rogo enim quia cum et illa nocte,
dantesque Electoris Saxonia propter quam bellum
hoc movit Caesar, nisi illa quae opinum siam,
riper iam a militibus annis acciderunt,
quod Romanum Antichristum auctis voluerit,
quod Lipsiae in et Milvum siam incipit
et perfide dissimulatur et aliam inobedientiam
callide et insidiose contra innocentem Principem
miserio Manivito fingunt, quod ipsos iam
whispum partem siam, si Calam siam
tam habent, et si hoc cavent, cum Con-
suetudine ipsorum, contra quam hoc oia fecerit,

205. *Tempus suo amicitia atq; minus tunc
is indicabit opus spargimus quod existerunt,
in suam et ipsorum petitionum petitionum, et
damnationum. His tunc vale, et pro tibi
Champanem illam Champaniam Caesaris, a quo
datus me cathedra atq; liberor, per Helium Cham
panem non Aman atq; ipsorum amorem
Ex adibus vobis 26. Junij 1548.*

N. N. amicitia NON